

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Predmet br. IT-95-17-PT

TUŽILAC SUDA

PROTIV

MIROSLAVA BRALE
poznatog i kao "Cicko"

IZMIJENJENA OPTUŽNICA

Carla Del Ponte, tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, u skladu s ovlaštenjem iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (Statut Suda) navodi:

1. Na dan 6. marta 1992. Republika Bosna i Hercegovina proglasila je nezavisnost.
2. Barem od 3. jula 1992. Hrvatska Zajednica Herceg-Bosna (HZ HB) smatrala se nezavisnom političkom cjelinom unutar Republike Bosne i Hercegovine.
3. Barem od januara 1993. pa barem do sredine jula 1993, oružane snage HZ-HB, poznate kao Hrvatsko vijeće odbrane (HVO), bile su u oružanom sukobu s oružanim snagama Vlade Republike Bosne i Hercegovine.
4. Od početka neprijateljstava u januaru 1993, HVO je napadao sela nastanjena uglavnom bosanskim Muslimanima u dolini rijeke Lašve u srednjem dijelu Bosne i Hercegovine. Rezultat tih napada bili su brojni mrtvi i ranjeni civili.
5. Pored toga, civili su zarobljavani, odvoženi iz svojih mjesta stanovanja, tjerani na prisilni fizički rad, mučeni, te seksualno, fizički i mentalno zlostavljani. HVO je uhapsio na stotine bosanskih Muslimana civila i odveo ih na mjesta kao što su kino-dvorana i veterinarska stanica u Vitezu, koja su korištena za pritvaranje.
6. Za vrijeme dok su bili zatvoreni, brojni zatvorenici bosanski Muslimani su odvođeni na linije fronta gdje su ih pripadnici HVO-a tjerovali da kopaju zaštitne rovove kako bi se vojnici HVO-a zaštitili od snajperista Armije BiH

(ABiH). U nekoliko navrata dok su kopali te zaštitne rovove, zatvorenici bosanski Muslimani su ubijani i ranjavani.

7. Jedna od lokacija na koju se odnosi ova optužnica, gdje su zatvorenici bosanski Muslimani morali kopati rovove, jeste zaselak Kratine u općini Vitez.

OPTUŽENI

8. MIROSLAV BRALO, poznat i kao "CICKO", rođen je 13. oktobra 1967. u Kratinama, općina Vitez. Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica BRALO je bio pripadnik antiterorističkog voda zvanog "Džokeri", u okviru IV VP bataljona HVO-a.

OPĆE POSTAVKE OPTUŽNICE

9. Stanje međunarodnog oružanog sukoba trajalo je u Republici Bosni i Hercegovini na teritoriji bivše Jugoslavije sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica.
10. Sva djela i propusti koji su ovdje navedeni kao teške povrede Ženevskih konvencija iz 1949. (dalje u tekstu: teške povrede) i koji su kažnjivi po članu 2 Statuta Suda, izvršeni su za vrijeme tog oružanog sukoba.
11. Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, žrtve navedene u optužbama koje ona sadržava bile su osobe zaštićene Ženevskim konvencijama iz 1949.
12. Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, optuženi su bili dužni pridržavati se svih zakona ili običaja koji uređuju vođenje rata.
13. Optuženi je individualno odgovoran za zločine za koje se tereti ovom optužnicom prema članu 7(1) Statuta Suda. Individualna krivična odgovornost obuhvata izvršenje, ili na drugi način pomaganje i podržavanje izvršenja zločina navedenih u članovima 2, 3 i 5 Statuta Suda.
14. Progona za koje se optuženi tereti u ovoj Optužnici počinjeni su u okviru rasprostranjenog i sistematskog napada na civilno stanovništvo, prije svega stanovništvo bosanskih Muslimana u općini Vitez u Republici Bosni i Hercegovini.
15. Opći navodi optužnice obuhvaćeni paragrafima od 9 do 14 ponovo su navedeni i ugrađeni su u svakoj od niže navedenih optužbi.

OPTUŽBE**TAČKA 1
PROGON**

16. Od 15. aprila 1993. pa do nekog dana ne kasnije od 30. aprila 1993., Miroslav BRALO, lično i u saradnji sa drugim pripadnicima HVO-a, uključujući pripadnike 4. bataljona Vojne policije, "Džokera" i Viteške brigade, počinio je u selima Ahmići, Nadioci i okolnim krajevima progon bosanskih Muslimana na političkim, rasnim ili vjerskim osnovama .

17. **MIROSLAV BRALO** počinio je, odnosno pomogao i podržao počinjenje progona, između ostalog na sljedeće načine:

Ubijanje civila Muslimana u vezi s napadom na Ahmiće

18. Uveče 15. aprila 1993., **Miroslav BRALO** je pušten iz zatvora u Kaoniku kako bi učestvovao u napadu HVO-a na selo Ahmiće koji je trebalo da započne sljedećeg dana i krenuo je u "bungalov", štab "Džokera". Na tom mjestu **MIROSLAV BRALO** stavio se pod komandu "Džokera" i učestvovao je u pripremama za iznenadni napad na Ahmiće koji je trebalo da uslijedi u 05:30 sati narednog jutra. U ranim jutarnjim satima 16. aprila 1993., **MIROSLAV BRALO** i njegove kolege, Stipo Krišto, Josip Jukić ("Dugi"), Velimir Benić ("Nindža Jedan"), Fabian Vujica ("Mali Fabo") i Zlatko /prezime nepoznato/, napustili su "bungalov" pod okriljem noći. Pješice su se uputili u susjedno naselje Nadioci, gdje su upali u stan muslimanske porodice Osmana Salkića, pri čemu su Stipo Krišto i Josip Jukić upotrebom vatrenog oružja lišili života Osmana Salkića i njegovu suprugu Redžibu Salkić, a **MIROSLAV BRALO** je nožem ubio njihovu kćerku Mirnesu Salkić. Vidi priloženi Dodatak A.

19. Dana 16. aprila 1993., **MIROSLAV BRALO** je zajedno s drugima učestvovao u iznenadnom napadu na selo Ahmiće. Svrha i cilj napada bili su da se izvrši etničko čišćenje Ahmića, da se pobiju svi vojno sposobni muškarci Muslimani, da se spale sve kuće Muslimana i da se iz sela pod prisilom protjeraju svi stanovnici Muslimani.

20. Jednog dana između 16. aprila 1993. i 30. aprila 1993., **MIROSLAV BRALO** i Nikica Šafradin ("Cico") pritvorili su 14 muškaraca, žena i djece Muslimana, članova porodice Salkić i članova porodice Mehmeda Čeremića, koje su zarobili na području Kratine nakon što su oni pobjegli iz svojih kuća poslije napada na Ahmiće i Nadioke. Te osobe navode se u Prilogu A. Istog dana, Nikica Šafradin ("Cico") i **MIROSLAV BRALO** su odveli pod prijetnjom vatrenim oružjem navedene osobe u pravcu zatvora u Kaoniku i na putu do zatvora, dok su se nalazili na jednom šumovitom području, Nikica Šafradin ("Cico") iz vatrenog oružja lišio života svih 14 osoba koje je

sprovodio. Dok je ubijanje trajalo, **MIROSLAV BRALO** je čuvao stražu nad žrtvama, sprečavajući svaku mogućnost bjekstva. Tijela žrtava ostavljena su u šumi.

Rušenje donje džamije u Ahmićima

21. Dana 16. aprila 1993., dok su učestvovali u napadu na Ahmiće, **MIROSLAV BRALO** i Josip Jukić ("Dugi") postavili su oko 4 kilograma eksploziva u donjoj džamiji u Ahmićima i oko nje, detonirajući nakon toga eksploziv, uslijed čega je džamija potpuno razrušena.

Prisilno premještanje stanovnika Ahmića, bosanskih Muslimana

22. Dana 16. aprila 1993., **MIROSLAV BRALO** učestvovao je u napadu na Ahmiće. Tokom tog napada **MIROSLAV BRALO** i drugi pripadnici HVO-a su sistematski napali domove stanovnika Muslimana. Muslimanski stanovnici Ahmića su silom ili pod prijetnjama silom protjerani iz svojih domova i natjerani da napuste selo.

Paljenje kuća Muslimana u selu Ahmići

23. Dana 16. aprila 1993., **MIROSLAV BRALO** je lično podmetnuo požare u više kuća bosanskih Muslimana u selu Ahmići, te pomagao i podržavao druge u pometanju požara u drugim kućama Muslimana. On je lično podmetnuo požare u te kuće koristeći zapaljive materijale koji su mu stajali na raspolaganju, uključujući zapaljive projekte i pomagao je drugima da to čine.

24. **MIROSLAV BRALO** je počinio gorenavedena djela s namjerom i svješću da vrši diskriminaciju, odnosno svjestan da drugi vrše diskriminaciju.

Navedenim djelima i propustima **MIROSLAV BRALO** je počinio, te pomogao i podržao počinjenje:

Tačka 1: PROGON, ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI, kažnjiv na osnovu članova 5(h) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 2 (UBISTVO)

25. Jednog dana između 21. aprila 1993. i 10. maja 1993., na području sela Kratine, **MIROSLAV BRALO** i drugi pripadnici HVO-a uhapsili su tri nenaoružana muškarca Muslimana (Fuada Kermu, osobu za koju optuženi misli da se zove Ibrahim Pezer i još jednu osobu čiji identitet nije poznat), koji su se probijali iz sela Jelinak, Lončari i Travnik.

26. **MIROSLAV BRALO** i drugi odveli su trojicu muškaraca Muslimana u obližnju štalu, gdje su **MIROSLAV BRALO** i drugi pretukli pomenutu trojicu.

27. Nekoliko sati kasnije, **MIROSLAV BRALO** je istu trojicu muškaraca Muslimana odveo na jedno šumovito područje, gdje ih je ubio.

Gorenavedenim djelima i propustima, **MIROSLAV BRALO** je počinio:

TAČKA 2: KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA (ubistvo), kažnjivo na osnovu članova 3 i 7 (1) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 3-6 (MUČENJE, SILOVANJE I PROTIVPRAVNO ZATVARANJE)

28. U periodu od 15. maja 1993. do nepoznatog datuma u julu 1993., **MIROSLAV BRALO** i drugi pripadnici "Džokera" u više navrata su silovali svjedokinju A.

29. Dana 15. maja 1993., pripadnici "Džokera" odveli su svjedokinju A, bosansku Muslimanku, u "bungalov", gdje su je ispitivali Anto Furundžija i drugi po njegovim uputama.

30. U jednom momentu tokom dužeg ispitivanja od strane Ante Furundžije, jedan pripadnik vojske bosanskih Hrvata, (žrtva B), koji je bio teško premlaćen, doveden je u sobu gdje su svjedokinju A ispitivali. Žrtvu B je u njenom prisustvu pretukao **MIROSLAV BRALO**, koji je takođe zaprijetio da će ubiti svjedokinju A. Tokom njezinog ispitivanja, a u cilju iznuđivanja informacija, **MIROSLAV BRALO** je, u prisustvu drugih vojnika, više puta silovao svjedokinju A i izvršio penetraciju penisom u i njenu vaginu. Dok je silovao svjedokinju A, **MIROSLAV BRALO** ujedao ju je po tijelu, uključujući bradavice, i više puta joj je prijetio da će je ubiti. Gorenavedeni Anto Furundžija bio je prisutan tokom cijelog incidenta i nije učinio ništa da spriječi ili zaustavi postupke **MIROSLAVA BRALE**.

31. Dana 16. maja 1993., svjedokinja A odvedena je iz "bungalova" u jednu kuću na području Nadioka, gdje su je protiv njene volje zatvorili **MIROSLAV BRALO** i drugi pripadnici "Džokera". Za vrijeme boravka na toj lokaciji, pripadnici "Džokera" su, uz znanje **MIROSLAVA BRALE**, više puta silovali svjedokinju A.

Gorenavedenim djelima i propustima, **MIROSLAV BRALO** je počinio, te pomagao i podržavao počinjenje sljedećih zločina:

TAČKA 3: TEŠKA POVREDA (mučenje ili nečovječno postupanje), kažnjiva na osnovu članova 2(b) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

TAČKA 4: KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA (mučenje), kažnjivo na osnovu članova 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda;

TAČKA 5: KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA (povrede ličnog dostojanstva, uključujući silovanje), kažnjivo na osnovu članova 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda; i

TAČKA 6: TEŠKA POVREDA (protivpravno zatvaranje), kažnjiva na osnovu članova 2(g) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

**TAČKA 7
(PROTIVPRAVNO ZATVARANJE CIVILA)**

32. U periodu od 21. aprila 1993. do 10. maja 1993., **MIROSLAV BRALO** je u saradnji s drugim pripadnicima HVO-a držao zatvorene civile bosanske Muslimane koje je prisiljavao da kopaju rovove oko sela Kratine. Ti zatvorenici su pod prijetnjom oružjem radili u teškim vremenskim uslovima i uz ograničenu prehranu i odmor. Pored toga, **MIROSLAV BRALO** je prisiljavao zavorenike bosanske Muslimane da praktikuju jedan obred katoličke vjere pod prijetnjom nanošenjem tjelesnih povreda i smrti.

Gorenavedenim djelima i propustima, **MIROSLAV BRALO** je lično i u saradnji s drugima počinio:

TAČKA 7: TEŠKA POVREDA (protivpravno zatvaranje civila), kažnjiva na osnovu članova 2(g) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

**TAČKA 8
(NEČOVJEČNO POSTUPANJE)**

33. U periodu od 21. aprila 1993. do 10. maja 1993., na području sela Kratine, **MIROSLAV BRALO** lično i u saradnji s drugima, koristio je i učestvovao u korištenju civila kao "živih štitova" tako što je prisiljavao civile bosanske Muslimane da kopaju rovove na linijama fronta u cilju zaštite pripadnika HVO-a od vatrenog dejstva snajpera ABiH.

Gorenavedenim djelima i propustima **MIROSLAV BRALO** je počinio:

TAČKA 8: TEŠKA POVREDA (nečovječno postupanje), kažnjiva na osnovu članova 2(b) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

/potpis na originalu/
Carla Del Ponte,
tužilac

Dana 18. jula 2005.

U Haagu,
Nizozemska

PRILOG A

Slijede datumi rođenja ubijenih osoba navedenih u paragrafu 18:

1. Osman Salkić, 6. april 1931.
2. Redžiba Salkić, 2. april 1938.
3. Mirnesa Salkić, otprilike 1964.

Slijede imena 14 ubijenih osoba navedenih u paragrafu 20:

1. Nermin Salkić, 10. oktobar 1982.
2. Melisa Salkić, 31. januar 1985.
3. Fatima Salkić, 12. januar 1961.
4. Adis Salkić, 20. decembar 1978.
5. Adisa Salkić, 20. august 1981.
6. Alena Salkić, otprilike 1986.
7. Senad Salkić, otprilike 1977.
8. Emsad Salkić, otprilike 1956.
9. Nihada Salkić, otprilike 1959.
10. Mehmed Čerimić, 18. novembar 1946.
11. Edin Čerimić, 27. septembar 1976.
12. Elvedin Čerimić, 7. septembar 1979.
13. Ajša Čerimić, otprilike 1952.
14. Sanela Čerimić, otprilike 1986

Slijede datumi rođenja ubijenih osoba navedenih u paragrafu 25:

1. Fuad Kermo, 22. august 1968.
2. Ibrahim Pezer, 29. august 1967.